

Skatteavtal

Österrike

RSV 360 - 040 utgåva 1

Skatteförvaltningen

SKATTEAVTALET MED ÖSTERRIKE

(1959 års avtal)

Ändringar fram till och med SFS 1993:136 har beaktats.

Förord

Riksskatteverket inledde 1993 en utgivning av de svenska skatteavtalen i en särskild skriftserie. Skriftserien anknyter till Finansdepartementets utgivning av svenska skatteavtal som upphörde 1987.

Riksskatteverkets avtalshäften innehåller, förutom själva avtalen och övriga författningstexter, även relevanta förarbeten, i huvudsak propositionerna eller utdrag ur dessa. Där det behövs redovisas aktuella rättsfall och verkets bedömning av hur avtalet skall förstås.

Avtalshäftena är avsedda för skattemyndigheternas taxeringsarbete. Verket avser att efter hand ge ut samtliga svenska skatteavtal och kommer att prioritera nya eller ändrade avtal liksom sådana som tillämpas ofta.

Eftersom rättsläget ständigt förändras genom nya avtal, andra författningsändringar och domstolsavgöranden är det nödvändigt att bevaka utvecklingen på dessa områden. Fortlöpande information om nyheter inom skatteområdet finns i RSV-Nytt.

Solna i april 1994

Lennart Nilsson

Innehåll

Förord	3
Läsanvisningar	7
Förkortningslista	9
Förordning (1993:136) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike	11
Lag (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike	13
Dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike	15
Lag (1988:1461) om skattefrihet för vissa ersättningar från Österrike	33
Proposition om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike	35
1 Inledning	35
1.1 1970 års protokoll	35
1.2 1991 års protokoll	36
2 Lagförslaget	37
3 Avtalets innehåll	38
4 Progressionsuppräknig	50
Proposition om skattefrihet för vissa ersättningar från Österrike	51
1 Inledning	51
2 Övervägande och förslag	51
3 Ikraftträdande	52

Läsanvisningar

Avtalshäftet har disponerats så att avtalsförfattningarna (förordningen och lagen inklusive avtalet) tillsammans med lagen om skattefrihet för vissa ersättningar från Österrike har placerats först. Därefter följer propositionerna, dels till det nu aktuella skatteavtalet med Österrike (prop. 1959:160, 1970:126 och 1991/92: 154), dels — i de delar som är av betydelse för förståelsen av skatteavtalet med Österrike — propositionen till 1959 års skatteavtal med Förbundsrepubliken Tyskland. Sist i avtalshäftet finns propositionen till lagen om skattefrihet för vissa ersättningar från Österrike.

Författningarna har försetts med kantrubriker. Kantrubrikernas syfte är dels att tjäna som stöd vid läsningen av avtalet, dels att peka på andra bestämmelser etc. som kan ha betydelse vid tillämpningen. Det kan t.ex. vara fråga om att andra bestämmelser i avtalet kan medföra avsteg från den aktuella bestämmelsen.

Även propositionerna har försetts med kantrubriker. Dessa kantrubriker anger bl.a. i vilken proposition och på vilken sida i propositionen den aktuella texten finns. Med hänsyn till att propositionstexterna återges ordagrant är det för förståelsen och sammanhanget (bl.a. vad gäller hänvisningar till "gällande avtal") viktigt att hålla i minnet från vilken proposition det aktuella stycket är hämtat.

Avtalshäftet innehåller också vissa kommentarer av RSV. I författningsdelen har dessa kommentarer tagits in som fotnoter. Eftersom det förekommer fotnoter även i själva författningstexten är RSV:s fotnoter markerade dels genom kursiv stil, dels med orden "RSV:s anm.". I propositionsdelen är RSV:s kommentarer markerade dels genom kantrubriker, dels genom kursiv stil. Även underrubrikerna i propositionsdelen är till viss del satta av RSV.

Eventuella synpunkter på detta avtalshäfte kan lämnas till RSV, Internationella enheten, 171 94 Solna.

Förkortningar

anv.	anvisningarna till
art.	artikel
BevU	Bevillningsutskottet
def.	definition
förordn. el. förordningen	Förordning (1993:136) om dubbelbeskatt- ningsavtal mellan Sverige och Österrike
KL lagen	Kommunalskattelagen (1928:370) Lag (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike
LSI	Lag (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.
LSK	Lag (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter
mom.	moment
OECD	Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling
prop.	proposition
rskr.	riksdagsskrivelse
RSV	Riksskatteverket
RÅ	Regeringsrättens årsbok
SFL	Lag (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt
SFS	Svensk författningssamling
SIL	Lag (1947:576) om statlig inkomstskatt
SINK	Lag (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta
SkU	Skatteutskottet
st.	stycke

Förordning (1993:136) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike;

utfärdad den 18 februari 1993.

Regeringen föreskriver följande.

Lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike skall träda i kraft den 1 januari 1994 och tillämpas på beskattningsår som börjar den 1 januari 1994 eller senare.

Protokollet om ändring i avtalet som undertecknades den 5 november 1991 träder i kraft den 1 maj 1993.

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1994.
 2. Genom förordningen upphävs kungörelsen (1972:476) om kupongskatt för person med hemvist i Österrike, m.m.
 3. Den upphävda kungörelsen skall dock tillsammans med den genom lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike upphävda kungörelsen (1970:769) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet fortfarande tillämpas på beskattningsår som börjar före den 1 januari 1994.

På regeringens vägnar

BO LUNDGREN

Stefan Ersson
(Finansdepartementet)

Lag (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike;

utfärdad den 11 juni 1992.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 § Det avtal för undvikande av dubbelbeskattningsregler beträffande skatter på inkomst och förmögenhet som Sverige och Österrike undertecknade den 14 maj 1959, i den lydelse detta erhållit genom de protokoll om ändring i avtalet som undertecknades den 6 april 1970 respektive den 5 november 1991, skall gälla som lag här i landet. Avtalet i dess genom protokollen ändrade lydelse är intaget som bilaga till denna lag.

**Tillämpas endast i
inskränkande
riktning**

2 § Avtalets beskattningsregler skall tillämpas endast i den mån dessa medför inskränkning av den skattskyldighet i Sverige som annars skulle föreligga.

**Ej progressions-
uppräknings**

3 § Om en person som är bosatt i Sverige förvärvar inkomst, som enligt bestämmelserna i artikel 7 eller artikel 16 paragraf 1 i avtalet skall beskattas endast i Österrike, eller innehar förmögenhet som enligt artikel 18 paragraf 1 jämförd med artikel 7 skall beskattas endast i Österrike, skall sådan inkomst eller förmögenhet inte tas med vid taxeringen i Sverige.

**Utdelningskatte-
frihet**

4 § Skattebefrielsen i artikel 10 paragraf 6 i avtalet är villkorad av bestämmelserna i 7 § 8 mom. sjätte stycket² lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, dock skall utdelning i den mån den utgörs av inkomst som hade varit skattebefriad i Sverige om den hade förvärvats direkt av bolag med hemvist i Sverige alltid vara undantagen från svensk skatt.

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2. Genom lagen upphävs kungörelsen (1970:769) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattningsregler beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

På regeringens vägnar

BENGT WESTERBERG

BO LUNDGREN
(Finansdepartementet)

1. Prop. 1991/92:154, SkU28, rskr. 258.

2. Numera 7 § 8 mom. SIL; RSV:s anm.

Avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet

Hans Majestät Sveriges Konung och Republiken Österrikes President hava, föranledda av en önskan att såvitt möjligt undvika dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, överenskommit att ingå ett avtal.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Ministern för utrikes ärendena Östen Undén.

Republiken Österrikes President:

Sitt utomordentliga och befullmäktigade sändebud, Dr. Rudolf Krippel-Redlich-Redensbruck.

De befullmäktigade ombuden hava, efter att hava utväxlat sina fullmakter som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser²:

Tillämplighet

Artikel 1

Personer som omfattas av avtalet

§ 1. Detta avtal är tillämpligt å fysiska och juridiska personer, som enligt artikel 2 äga hemvist i Konungariket Sverige eller i Republiken Österrike eller i båda staterna.

Skatter som omfattas av avtalet

§ 2. Avtalet är tillämpligt å skatter å inkomst och förmögenhet (skatter, som utgå i form av tilläggsskatter, härunder inbegripna), vilka uppbäras av envar av de båda staterna eller av deras delstater, kommuner eller kommunalförbund, oberoende av sättet för skatternas uttagande.

Def. av "skatt"

§ 3. Med skatter å inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgå å inkomst eller å förmögenhet i dess helhet eller å delar av inkomst eller förmögenhet (därunder inbegripna skatter å vinst genom avyttring av lös eller fast egendom), ävensom skatter å förmögenhetsökning.

Sverige

§ 4. De skatter, å vilka avtalet skall äga tillämpning, äro för närvarande särskilt:

1. i Konungariket Sverige:
 - a) den statliga inkomstkatten,
 - b) kupongskatten,
 - c) sjömansskatten,

1. Den tyska texten finns i SFS 1992:858; RSV:s anm.

2. Avtalet är i sin ursprungliga lydelse intaget i SFS 1960:116. I den nu återgivna avtalstexten har iakttagits de ändringar och tillägg, som skett genom protokollet den 6 april 1970 och protokollet den 5 november 1991.

	<p>d) utskiftningsskatten och ersättningsskatten, e) den statliga förmögenhetsskatten, f) skogsvårdsavgiften, g) den allmänna kommunalskatten, h) bevilningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter;</p>
Österrike	<p>2. i Republiken Österrike: a) inkomstskatten (med däri ingående skatt å arbetsinkomst och skatt å kapitalinkomst), b) bolagsskatten (med däri ingående skatt å kapitalinkomst), c) förmögenhetsskatten, d) avgiften till främjande av bostadsbyggande samt till bestridande av bidrag till familjeförsörjare, e) skatt å styrelsearvoden, f) näringskatten (med däri ingående skatt å utbetalda löner), g) fastighetsskatten.</p>
"Nya" skatter	<p>§ 5. Avtalet skall likaledes tillämpas å skatter av samma eller liknande slag, vilka framdeles uttagas vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna¹. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola vid slutet av varje år meddela varandra vilka ändringar som ägt rum beträffande skattelagstiftningen i respektive stater.</p> <p>§ 6. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola i samförstånd avgöra uppkommande tvivelsmål rörande vilka skatter som inbegripas under avtalet.</p>
Def. av "högsta finansmyndigheterna"	<p>§ 7. De i detta avtal åsyftade högsta finansmyndigheterna äro för Republiken Österrikes vidkommande finansministeriet (das Bundesministerium für Finanzen) och för Konungariket Sveriges vidkommande finansdepartementet eller den myndighet, åt vilken uppdragits att i finansdepartementets ställe handhava frågor enligt detta avtal.</p>
Hemvist m.m.	<p><i>Artikel 2</i></p>
"Annan inkomst"	<p>§ 1.² Då en person med hemvist i en avtalslutande stat uppbär inkomst, beträffande vilken ingen bestämmelse meddelats i detta avtal, äger endast denna stat beskatta inkomsten i fråga.</p>
Def. av "person med hemvist ..."	<p>§ 2. Med uttrycket "person med hemvist i en av staterna" förstås i detta avtal en fysisk eller juridisk person, som enligt den statens lagstiftning är underkastad beskattning därstädes på grund av att han där har sitt hemvist eller där stadigvarande vistas eller att dess verkliga ledning är där belägen eller på grund av något annat därmed jämförbart förhållande.</p>
Jfr art. 1 § 1	

¹.Se RÅ 1986 ref. 74 samt prop. 1990/91:54 s. 288; RSV:s anm.

².Art. 2 § 1 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

**Dubbelt hemvist,
fysisk person**

§ 3. Då på grund av bestämmelserna i paragraf 2 ovan en fysisk person äger hemvist i båda staterna¹, skall följande gälla:

a) Han skall anses äga hemvist i den stat, i vilken han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i envar av de båda staterna, anses han äga hemvist i den stat, med vilken han har de starkare personliga och ekonomiska förbindelserna (centrum för levnadsintressena).

b) Kan det icke avgöras, i vilken stat centrum för hans levnadsintressen befinner sig, eller om han icke i någondera staten har ett hem, som stadigvarande står till hans förfogande, anses han äga hemvist i den stat, där han stadigvarande vistas.

c) Om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han äga hemvist i den stat, i vilken han är medborgare.

d) Om han är medborgare i båda staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, skola de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna avgöra frågan genom överenskommelse.

**Dubbelt hemvist,
annan än fysisk
person**

§ 4. Då på grund av bestämmelserna i paragraf 2 ovan en juridisk person äger hemvist i båda staterna, anses dess hemvist förefinnas i den stat, där dess verkliga ledning är belägen. Detsamma gäller i fråga om handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag, partrederier och gruvbolag (Personengesellschaften) samt andra sammanslutningar, vilka enligt vederbörande stats lagstiftning icke äro juridiska personer.

Fast egendom

Artikel 3

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst av fast egendom (varunder inbegripas tillbehör därtill ävensom levande och döda inventarier i lantbruk eller skogsbruk), som är belägen i den andra staten, äger denna andra stat beskatta inkomsten i fråga. Rättigheter, å vilka privaträttsliga föreskrifter angående fastigheter äga tillämpning, skola anses likställda med fast egendom.

Nyttjande m.m.

§ 2. Bestämmelsen i paragraf 1 gäller såväl inkomst, som förvärvas genom den fasta egendomens omedelbara nyttjande, som ock inkomst genom uthyrning, utarrendering och varje annat slags nyttjande av egendomen, särskilt inkomst i form av fasta eller varierande ersättningar för utnyttjandet av naturtillgångar, ävensom inkomst, som förvärvas genom avyttring av fast egendom.

**Fast egendom i
näringsverksamhet**

§ 3. Paragraferna 1 och 2 tillämpas jämväl då förmögenhetstillgångarna ingå i rörelse (artikel 4 och 7).

1. Se RÅ 1987 not 309; RSV:s anm.

Def. av "fast egendom", jfr § 1 sista meningen

§ 4. Vad som förstås med fast egendom eller tillbehör därtill eller med rättigheter, likställda med fast egendom, eller med nyttjanderätt avgöres enligt lagstiftningen i den stat, där den ifrågavarande tillgången — eller den tillgång, till vilken ifrågavarande rättigheter hänför sig — är belägen.

Inkomst av rörelse

Artikel 4

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst av en rörelse, vars verksamhet sträcker sig in på den andra statens område, äger den andra staten beskatta denna inkomst allenast i den mån inkomsten är hänförlig till ett inom den staten beläget fast driftställe för rörelsen.

Inkomst genom delägarskap i företag

§ 2. Bestämmelserna i paragraf 1 skola även tillämpas i fråga om inkomst genom delägarskap i företag, med undantag för delägarskap genom aktier, delaktighetsbevis i gruvföretag (Kuxe), vinstandelsbevis (Genußscheine), obligationer med rätt till andel i vinst, andra värdepapper ävensom andelar i ekonomiska föreningar (Genossenschaften) samt i bolag med begränsad ansvarighet (Gesellschaften mit beschränkter Haftung).

Uthyrning, utarrendering, avyttring m.m.

§ 3. Paragraferna 1 och 2 äro tillämpliga å såväl inkomst, som förvärfvas genom rörelsens omedelbara bedrivande, som ock inkomst genom uthyrning, utarrendering och varje annat slags nyttjande av rörelsen ävensom inkomst genom avyttring av en rörelse i dess helhet, en andel i ett företag, en del av rörelsen eller av föremål, som användas i rörelsen.

§ 4. Till det fasta driftstället skola hänföras sådana inkomster, som det fasta driftstället skulle hava uppburit, därest detsamma varit ett självständigt företag med samma eller liknande verksamhet, bedriven under samma eller liknande villkor samt utövat verksamheten såsom ett oberoende företag.

Inkomstberäkningen

§ 5. Vid bestämmandet av den genom verksamheten vid det fasta driftstället förvärfvade inkomsten skall i princip såsom utgångspunkt tagas driftställets balansräkning. Därvid skola beaktas alla till driftstället hänförliga omkostnader, härunder inbegripen en andel i kostnaderna för företagets allmänna förvaltning. Konstlade vinstdispositioner — särskilt överenskommelser om ränta eller royalté mellan ett och samma företags driftställe — skola lämnas utan avseende.

Avdrag

Försäkringsföretag

§ 6. I särskilda fall må vid inkomstens bestämmande uppdelning ske av företagets hela vinst. I fråga om försäkringsföretag må i sådana fall till grund för uppdelningen läggas förhållandet mellan det fasta driftställets bruttopremieintäkter och summan av företagets bruttopremieintäkter. De båda staternas högsta finansmyn-

Näringskatt

digheter skola — därest för inkomstfördelningen i enskilt fall så erfordras — snarast möjligt överenskomma i frågan.

§ 7. Paragraf 1 skall äga motsvarande tillämpning i fråga om den näringskatt, vilken utgår på annat beskattningsunderlag än inkomst.

**Fast driftställe
Definition, jfr p. 3
anv. till 53 § KL**

Artikel 5

§ 1. Med uttrycket "fast driftställe" förstås en stadigvarande affärsanordning, i vilken företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

§ 2. Såsom fast driftställe anses särskilt:

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad,
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för utnyttjande av naturtillgångar,

Exemplifiering

**Byggnadsföretag
m.m.
Undantag**

g) plats för byggnadsföretag eller anläggnings- eller installationsarbete, vars utförande överskrider en tidrymd av tolv månader.

§ 3. Uttrycket "fast driftställe" skall icke anses innefatta:

- a) användningen av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,
- b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,
- c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg,
- d) innehavet av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning,
- e) innehavet av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för ombesörjande av reklam, meddelande av upplysningar, bedrivande av vetenskaplig forskning eller utövande av liknande verksamhet, under förutsättning att verksamheten inom företagets ram är av förberedande eller biträdande art.

Beroende representant

§ 4. En person, som är verksam i en av staterna för ett företag i den andra staten — härunder icke inbegripen sådan oberoende representant som avses i paragraf 5 nedan — behandlas såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten i sådana fall, då personen innehar och i den förstnämnda staten regelbundet använder en fullmakt att sluta avtal i företagets namn; dock att personen ej heller i dessa fall behandlas såsom ett fast driftställe, därest verksamheten begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

Oberoende representant

§ 5. Ett företag i en av staterna anses icke hava ett fast driftställe i den andra staten allenast å den grund, att företaget uppehåller affärsförbindelser i den andra staten genom förmedling av en mäklare, kommissionär eller annan fullständigt oberoende representant, under förutsättning att dessa personer fullgöra uppdrag, vilka tillhöra deras vanliga affärsverksamhet.

"Närstående företag"

§ 6. Den omständigheten, att en juridisk person med hemvist i en av staterna kontrollerar eller kontrolleras av en juridisk person, som har sitt hemvist i den andra staten eller som uppehåller affärsförbindelser i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes), skall icke i och för sig medföra att någondera juridiska personen betraktas såsom ett fast driftställe för den andra juridiska personen.

Intressegemenskap

**Jfr 43 § 1 mom.
KL**

Artikel 6

§ 1. Därest ett företag i en av staterna deltagar i ledningen av ett företag i den andra staten eller äger inflytande å detta företag i ekonomiskt hänseende och på grund härav med detta andra företag avtalar eller för detsamma föreskriver sådana villkor i fråga om företagets handelsförbindelser eller andra ekonomiska förbindelser, vilka avvika från de villkor, som skulle hava avtalats med ett oberoende företag, må inkomst, som under normala förhållanden skulle hava tillkommit ettdera företaget men som på grund av villkoren i fråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

§ 2. Paragraf 1 äger motsvarande tillämpning i förhållandet mellan två företag i sådana fall, då samma person eller personer, direkt eller indirekt, deltaga i företagets ledning eller äga del i deras kapital.

Sjö- och luftfart

Artikel 7

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppstår inkomst genom utövande av sjöfart eller luftfart i internationell trafik, äger — oberoende av bestämmelserna i artikel 4 — allenast den av de båda staterna beskatta inkomsten, i vilken orten för det ifrågavarande företagets verkliga ledning är belägen. Det sagda gäller oavsett huruvida rörelsen bedrivs med egna eller chartrade fartyg eller luftfartyg.

Agenturverksamhet

§ 2. Paragraf 1 tillämpas även då ett sjöfarts- eller luftfartsföretag i den ena staten bedriver agenturverksamhet på den andra statens område för transport av personer eller varor. Det sagda gäller dock allenast för så vitt verksamheten har omedelbart samband med sjöfarts- eller luftfartsrörelsen, härunder inbegripen

Deltagande i pool etc.	transporten till och från fartygen eller luftfartygen. § 3. Bestämmelserna i paragraferna 1 och 2 tillämpas även i fall då luftfartsföretag deltaga i en pool eller en gemensam trafikorganisation, särskilt beträffande Aktiebolaget Aero transports deltagande i konsortiet Scandinavian Airlines System.
SAS	§ 4. Paragraf 1 skall äga motsvarande tillämpning i fråga om den näringsskatt, vilken utgår på annat beskattningsunderlag än inkomst.
Näringsskatt	
Avyttring av andel i Kapitalgesellschaft	<i>Artikel 8¹</i> Då en person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst genom att avyttra en andel i ett sådant bolag med hemvist i den andra staten, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), äger endast den förstnämnda staten beskatta inkomsten. Om inkomsten förvärvas genom ett fast driftställe i den andra staten, äger även denna andra stat beskatta inkomsten.
Royalty	<i>Artikel 9</i> § 1. ² Då en person med hemvist i en av staterna från den andra staten uppbär royalty eller annan ersättning för nyttjandet av eller rätten att nyttja litterära eller konstnärliga verk, patent, mönster, fabrikationsmetoder, varumärken eller annan liknande egendom (med undantag av rätten att nyttja naturtillgångar), äger endast hemviststaten beskatta inkomsten. Överstiger emellertid den för egendomen i fråga erlagda ersättningen ett skäligt belopp, gäller vad nu sagts endast den del av ersättningen som motsvarar ett sådant skäligt belopp. I sådant fall må den överskjutande delen av utbetalningen beskattas enligt lagstiftningen i vardera staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.
Royalty från Kapitalgesellschaft	§ 2. ³ Då royalty, som avses i paragraf 1, utbetalas av ett sådant bolag med hemvist i en av staterna, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), till en person med hemvist i den andra staten, vilken person äger mer än 50 procent av aktie- eller insatskapitalet i det utbetalande bolaget, må dock royaltyn, oberoende av bestämmelserna i nämnda paragraf, beskattas i den förstnämnda staten. Skattesatsen får dock icke överstiga 10 procent av royaltyns bruttobelopp.
Max. 10%	
Avyttring	§ 3. Paragraf 1 är även tillämplig å inkomst, som förvärvas genom avyttring av i paragrafen angiven egendom.

1.Art. 8 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

2.Art. 9 § 1 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

3.Art. 9 § 2 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

22 Avtalet

Hyresavgifter m.m.

§ 4. Med royalty likställas hyresavgifter och liknande ersättningar för överlåtelse av kinematografisk film, för nyttjande av utrustning avsedd för industriell, kommersiell eller vetenskaplig verksamhet eller för överlåtelse av i rörelse gjorda erfarenhetsrön.

Undantag från §§ 1—4

§ 5. Paragraferna 1—4 äga icke tillämpning i sådana fall, då en person med hemvist i en av staterna innehar ett fast driftställe i den andra staten och förvärvar inkomsten genom detta driftställe. I dylikt fall äger denna andra stat beskatta inkomsten.

Utdelning

Artikel 10

Utdelning från Kapitalgesellschaft

§ 1.¹ Då en person med hemvist i en av staterna uppbär utdelning, som utbetalas av ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i den andra staten, äger endast utdelningsmottagarens hemviststat beskatta utdelningen, såvida icke paragraf 2 föranleder annat.

Bolag 5/10%

§ 2.² Utdelningen får emellertid beskattas även i den stat där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till utdelningen får skatten inte överstiga:

Fysisk person 10%

a) 5 procent av utdelningens bruttobelopp, om den som har rätt till utdelningen är ett bolag (med undantag för handelsbolag) som direkt behärskar minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital;

b) 10 procent av utdelningens bruttobelopp i övriga fall.

Skatteavdrag

§ 3.³ Om i en av staterna skatt på inländsk utdelning uttages genom avdrag vid källan, beröres ej rätten att verkställa sådant skatteavdrag med fullt belopp av paragraferna 1 och 2. Om skatt uttages genom sådant avdrag, skall på ansökan av utdelningsmottagare med hemvist i den andra staten skatten restitueras i den mån den överstiger 10 procent av utdelningens bruttobelopp. Ansökan om restitution skall inges till vederbörande myndighet i den stat, i vilken utdelningsmottagaren äger hemvist, inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket det beskattningsbara beloppet blivit tillgängligt för lyftning.

Restitution

§ 4. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola träffa överenskommelse om tillämpningen av paragraferna 2 och 3. Härvid skall ingendera staten vara förpliktad att vidtaga åtgärder som icke stå i överensstämmelse med dess lagstiftning.

Beskicknings- personal m.fl.

§ 5. Beträffande de rättigheter, som enligt paragraf 3 må tillkomma personal vid beskickningar och konsulat ävensom internationella organisationer, deras organ och tjänstemän, skola följande bestämmelser äga tillämpning:

1.Art. 10 § 1 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.2.Art. 10 §

2 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 5 november 1991.

3.Art. 10 § 3 tillämpas jämväl i det fall som avses i art. 10 § 2 a .

a) Då en person tillhör en av staternas beskickning eller konsulat och i denna sin egenskap är stationerad i den andra staten eller i en tredje stat samt personen är medborgare i den förstnämnda staten, anses han äga hemvist i denna förstnämnda stat om han är skattskyldig där för utdelning.

b) Internationella organisationer och deras organ ävensom organisationers tjänstemän samt personer tillhörande en tredje stats beskickning eller konsulat, vilka uppehålla sig eller i sin berörda egenskap äro stationerade i en av de båda staterna och i denna stat äro befriade från skatt på utdelning, äro ej berättigade till nedsättning av skatt som uttagits i den andra staten.

Skattefrihet för utdelning

Se 4 § lagen

§ 6.¹ Utdelning, som utbetalas av ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i en av staterna till ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i den andra staten, skall vara undantagen från beskattning i denna andra stat i den utsträckning som utdelningen enligt lagstiftningen i denna stat skulle ha varit undantagen från beskattning, om båda bolagen hade ägt hemvist i denna stat. Vid tillämpning av denna bestämmelse skall i Sverige ett österrikiskt bolag med begränsad ansvarighet (Gesellschaft mit beschränkter Haftung) anses såsom ett aktiebolag. Skattebefrielsen är villkorad av bestämmelser i intern lagstiftning som syftar till att förhindra skatteflykt.

Undantag från §§ 1 och 2

§ 7. Paragraferna 1 och 2 äro icke tillämpliga, om mottagaren av utdelningen äger hemvist i en av staterna och innehar ett fast driftställe i den andra staten, i vilken det utbetalande bolaget äger hemvist, samt den andel, av vilken utdelningen i fråga härflyter, äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas artikel 4.

Def. av "utdelning" enl. art. 10

§ 8. Med uttrycket "utdelning" förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra liknande bevis med rätt till andel i vinst, delaktighetsbevis i gruvföretag, stiftarandelar eller andra rättigheter, fordringar ej inbegripna, med rätt till deltagande i vinst ävensom inkomst av andra andelar i bolag, som enligt skattelagstiftningen i den stat, i vilken det utdelande bolaget äger hemvist, jämföras med inkomst av aktier.

Def. av "bolag (Kapitalgesellschaft)"

Med uttrycket "bolag (Kapitalgesellschaft)" förstås i denna artikel juridisk person eller rättssubjekt, som i beskattningshänseende behandlas som juridisk person.

Förbud mot extra-territoriell beskattning

§ 9. Om ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i en av staterna uppbär inkomst från den andra staten, får icke i denna andra stat påföras någon skatt på utdelning, som av bolaget utbetalas till personer, som ej äga hemvist i denna andra stat, och ej

1.Art. 10 § 6 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 5 november 1991.

heller någon skatt på bolagets icke utdelade vinst; detta gäller även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgöres av inkomst, som härrör från den andra staten.

Ränta

Artikel 10 A¹

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär ränta från den andra staten, äger endast hemviststaten beskatta räntan, såvida icke paragraf 2 föranleder annat. Om räntan förvärfvas genom ett fast driftställe i den andra staten, äger denna andra stat beskatta räntan.

Restitution

§ 2. Bestämmelserna i paragraferna 3—5 av artikel 10 äga motsvarande tillämpning. Anspråket på restitution avser dock hela det belopp med vilket skatteavdrag verkställts.

Def. av "ränta" enl. art. 10 A

§ 3. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av värdepapper som utfärdats av staten, av obligationer eller debentures, vare sig de utfärdats mot säkerhet i fastighet eller icke och vare sig de representera en rätt till andel i vinst eller icke, samt av varje annat slags fordran ävensom all annan inkomst som en-ligt skattelagstiftningen i den stat från vilken inkomsten härrör jämföras med inkomst av försträckning.

Intressegemenskap

§ 4. Beträffande sådana fall, då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleda att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den skuld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, skall denna artikel gälla endast för sistnämnda belopp. I sådant fall må överskjutande räntebelopp beskattas enligt lagstiftningen i vardera staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Fritt yrke

Artikel 11

§ 1. Då en fysisk person med hemvist i en av staterna förvärfvar inkomst av fritt yrke, äger den andra staten beskatta inkomsten allenast i den mån personen där utövar sin verksamhet under användande av en stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande.

Uthyrning m.m.

§ 2. Artikel 4 paragraf 3 skall äga motsvarande tillämpning.

Exempel på "fritt yrke"

§ 3. Till fria yrken räknas särskilt självständigt bedriven vetenskaplig, konstnärlig, litterär, undervisande och uppfostrande förvärvsverksamhet samt självständigt bedriven förvärvsverksamhet som läkare, advokat, arkitekt, ingenjör, revisor och patentombud.

1. Art. 10 A har tillagts genom protokollet den 6 april 1970.

Styrelseledamöter*Artikel 12¹*

Då en fysisk person med hemvist i en av staterna i sin egenskap av ledamot av styrelsen (Aufsichtsrat) eller direktionen (Verwaltungsrat) i ett sådant bolag med hemvist i den andra staten, vars delägare icke personligen ansvarar för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), uppbär styrelsearvode eller liknande ersättning, äger denna andra stat beskatta inkomsten i fråga.

Enskild tjänst*Artikel 13*

§ 1. Då en fysisk person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst av arbetsanställning (löner, arvoden och liknande ersättningar), som utövas i den andra staten, äger denna andra stat beskatta inkomsten i fråga.

Undantag från § 1;

§ 2. Oberoende av vad i paragraf 1 stadgas må inkomst av arbetsanställning beskattas allenast i den stat, i vilken arbetstagaren äger hemvist därest han antingen

183-dagarsregeln kalenderår

a) uppehåller sig i den andra staten allenast tillfälligtvis — sammanlagt högst 183 dagar under ett och samma kalenderår— samt uppbär ersättning för sin under denna tid utövade verksamhet av en arbetsgivare, som äger hemvist i förstnämnda stat, under sådana förhållanden att ersättningen icke belastar ett av arbetsgivaren i den andra staten innehaft fast driftställe eller en av denne där innehavd stadigvarande anordning, eller

ombordanställda

b) helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgör arbete ombord å luftfartyg, som nyttjas av ett luftfartsföretag i en av staterna (särskilt konsortiet Scandinavian Airlines System).

SAS**Verklig ledning ombord**

§ 3. Då arbetet helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgöres ombord å fartyg och den verkliga ledningen för det företag, som nyttjar fartygen, är belägen å en ort inom en av staterna, anses arbetet vid tillämpningen av paragraf 1 vara utfört i denna stat.

Undantag från § 1; studerande

§ 4. Paragraf 1 är icke tillämplig i fråga om studerande vid högskola, teknisk skola eller liknande undervisningsanstalt i en av staterna, vilka mot ersättning äro anställda vid ett företag i den andra staten under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår i syfte att erhålla praktisk utbildning.

Se även art. 17**Artist/idrottsman***Artikel 14²***LSI**

Då en fysisk person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst i den andra staten — antingen under utövande av fritt yrke eller på grund av arbetsanställning — genom verksamhet, vars ändamål är att bereda underhållning, t.ex. såsom teater-, radio-,

1.Art. 12 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

2.Art. 14 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

Royalty	televisions- eller filmartist, skådespelare, musiker och professionell idrottsman, äger — oberoende av bestämmelserna i artikel 11 och artikel 13 paragraf 2 — denna andra stat beskatta inkomsten. Bestämmelserna i artikel 9 paragraf 1 berörs icke härav.
Pensioner	<i>Artikel 15¹</i> Då en fysisk person med hemvist i en av staterna uppbär från den andra staten pensioner, änke- eller pupillpensioner inbegripna, ävensom andra belopp eller i pengar uppskattbara förmåner på grund av förutvarande arbetsanställning, äger endast hemviststaten beskatta denna inkomst.
Offentlig tjänst	<i>Artikel 16</i> § 1 ² . Då en person med hemvist i en av staterna uppbär lön, arvode eller liknande ersättning eller pension, änke- och pupillpensioner inbegripna, av den andra staten eller av delstat, kommun, kommunalförbund eller annan offentligrättslig juridisk person i den staten på grund av förhandenvarande eller tidigare arbetsanställning, äger — oberoende av bestämmelserna i artiklarna 13 och 15 — endast denna andra stat beskatta inkomsten. Detta gäller även i fråga om belopp, som utbetalas på grund av lagstadgad socialförsäkring i denna andra stat. § 2. Paragraf 1 äger icke tillämpning å a) ersättningar till personer, som äga medborgarskap i den förstnämnda staten, b) ersättningar för tjänster, vilka utföras eller utförts i samband med rörelse, som den i paragraf 1 åsyftade juridiska personen bedrivit i förvärvssyfte.
Undantag från § 1	§ 3. Frågan, huruvida en juridisk person är offentligrättslig, skall bedömas enligt lagstiftningen i den stat, i vilken densamma tillkommit.
Tolkningsföretråde	<i>Artikel 17</i> Studering, lärlingar, praktikanter och volontärer från en av staterna, vilka allenast i studie- eller utbildningssyfte uppehålla sig i den andra staten, underkastas icke någon beskattning i denna andra stat för belopp, som de mottaga för sitt underhåll, sina studier eller sin utbildning, därest beloppen i fråga utbetalas till dem från förstnämnda stat eller eljest från utlandet.
Studerande	
Se även art. 13 § 4	

1.Art. 15 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

2.Art. 16 § 1 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

Förmögenhet

Artikel 18

§ 1. Förmögenhet, som äges av en person med hemvist i en av staterna, beskattas allenast i den stat, vilken enligt detta avtal äger beskatta inkomst av samma förmögenhet, såframt förmögenheten består av

- a) fast egendom (artikel 3),
- b) egendom, som nyttjas i rörelse (artikel 4 och 7),
- c) egendom, som nyttjas vid utövningen av fritt yrke (artikel 11).

Övrig egendom

§ 2.¹ Annan förmögenhet som äges av en person med hemvist i en av staterna, beskattas endast i denna stat.

§ 3. Med avseende å fall, som anges i paragraferna 1 och 2, skola bestämmelserna i artikel 10 paragraf 6 äga motsvarande tillämpning.

**Förbud mot
diskriminering;
jfr 6 § 1 mom.
1 st. c SFL**

§ 4. Förmögenhet, som äges av en juridisk person med hemvist i en av staterna, må i den andra staten icke underkastas någon beskattning, som är högre eller mera tyngande än den beskattning, som åvilar förmögenhet tillkommande en juridisk person av samma eller liknande slag med hemvist i denna andra stat.

Dödsbo

Artikel 19

De svenska författningarnas bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsbeskattning av oskifta dödsbon tillämpas icke i den mån dödsbodelägare för i dödsboet ingående inkomst eller däri ingående förmögenhet direkt beskattas i Österrike enligt bestämmelserna i detta avtal.

Metodartikeln

Artikel 20²

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppstår inkomst eller innehar förmögenhet får inkomsten eller förmögenheten — om icke paragraf 2 föranleder annat — beskattas i denna stat, även om beskattningsrätten enligt föregående artiklar i detta avtal tillkommer den andra staten. Den stat, i vilken personen i fråga äger hemvist, skall dock

**Avräkning från
- inkomstskatt

- förmögenhets-
skatt**

- a) från skatten på sådan persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som erlagts i den andra staten;
- b) från skatten på sådan persons förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som erlagts i den andra staten.

1.Art. 18 § 2 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

2.Art. 20 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

Spärrbeloppet

Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga beloppet av den del av skatten som utan sådan avräkning belöper på inkomst eller förmögenhet som må beskattas i den andra staten.

Exempt, inkomst och förmögenhet

§ 2. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst, som enligt artikel 7 eller artikel 16 paragraf 1 skall beskattas endast i den andra staten, eller innehar förmögenhet, som enligt artikel 18 paragraf 1 jämförd med artikel 7 skall beskattas endast i den andra staten, skall sådan inkomst eller förmögenhet vara undantagen från beskattning i den förstnämnda staten. Den förstnämnda staten må dock vid bestämmandet av skatten på sådan persons återstående inkomst eller förmögenhet tillämpa den skattesats, som skulle ha varit tillämplig om inkomsten eller förmögenheten i fråga icke undantagits från beskattning. Motsvarande gäller beträffande inkomst som avses i artikel 10 paragraf 6 och förmögenhet som avses i artikel 18 paragraf 3.

Progressionsförbehåll

Se 3 § lagen

Diplomater etc.

Artikel 21

Detta avtal påverkar icke rätten till eventuella, längre gående befrielser, vilka enligt folkrättens allmänna regler eller på grund av särskilda överenskommelser tillkomma diplomatiska eller konsulära befattningshavare. I den mån på grund av sådana längre gående befrielser inkomst och förmögenhet icke beskattas i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

Överenskommelse

Artikel 22

Beskattning i strid med avtalet

§ 1. Kan en person med hemvist i en av staterna visa att av beskattningsmyndigheterna i de båda staterna vidtagna åtgärder för honom medföra eller kunna medföra dubbelbeskattning i strid mot principerna i detta avtal, äger han — utan att hans rätt att använda sig av i den interna rättsordningen givna rättsmedel därav påverkas — göra framställning hos den högsta finansmyndigheten i den stat, i vilken han äger hemvist.

Överenskommelse i enskilda fall

§ 2. Anses framställningen grundad, skall den enligt paragraf 1 behöriga högsta finansmyndigheten, såframt densamma icke vill avstå från sitt eget skatteanspråk, söka att med den högsta finansmyndigheten i den andra staten träffa överenskommelse till undvikande av dubbelbeskattning.

Utbyte av info.

Artikel 23

RSV högsta finansmyndighet

§ 1. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola utbyta de upplysningar, vilka äro erforderliga för att genomföra detta avtal eller för att förhindra skatteflykt. De högsta finansmyndigheterna äro dock icke förpliktade att meddela sådana

**Jfr lag (1990:314)
om ömsesidig
handräckning i
skatteärenden,
prop. 1989/90:14**

upplysningar, som icke kunna lämnas på grundval av hos skattemyndigheterna tillgängligt material utan kräva särskild undersökning. De sålunda utbytta upplysningarna skola behandlas såsom hemliga, dock att desamma må göras tillgängliga för personer och myndigheter (svenska förvaltningsdomstolar härunder inbegripna), vilka enligt i lag meddelade föreskrifter handlägga taxering eller uppbörd av de skatter, som avses i detta avtal. Samma förpliktelse, som åvilar de högsta finansmyndigheterna, åligger jämväl nyssnämnda personer och myndigheter.

Integritetsskydd

§ 2. Paragraf 1 får icke i något fall anses innebära, att någon av staterna är pliktig att

- a) tillgripa verkställighetsåtgärder, som icke stå i överensstämmelse med dess lagstiftning eller administrativa praxis,
- b) meddela upplysningar, vilka icke kunna infordras enligt i lag meddelade föreskrifter i den ena eller den andra avtalsslutande staten.

§ 3. Upplysningar, vilka skulle yppa en affärs- eller yrkeshemlighet, får icke utbytas.

Tolkningsregel

Artikel 24

§ 1. Då en av staterna tillämpar detta avtal, skall, såvitt icke sammanhanget annorlunda kräver, varje uttryck, vars innebörd icke angivits i avtalet, anses hava den betydelse, som uttrycket har enligt gällande lagar inom den ifrågavarande staten rörande sådana skatter, som avses i detta avtal.

Def. i art. 1 § 7

§ 2. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna må vid behandlingen av frågor, vilka uppkomma i anledning av detta avtal, träda i direkt förbindelse med varandra.

Generella överenskommelser m.m.

§ 3. De högsta finansmyndigheterna skola träffa överenskommelse då så erfordras till undanröjande av svårigheter eller tvivelsmål, som uppkomma vid detta avtals tolkning eller tillämpning, ävensom till undanröjande av obillighet på grund av dubbelbeskattning i fall, som icke regleras i detta avtal, såvitt fråga är om däri avsedda skatter.

Ratifikation

Artikel 25

§ 1. Detta avtal skall ratificeras, för Sveriges del av Hans Maj:t Konungen av Sverige med riksdagens samtycke och för Österrikes del av Republiken Österrikes President. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Wien.

§ 2. Detta avtal träder i kraft i och med ratifikationshandlingarnas utväxling.¹

1. Ratifikationshandlingarna utväxlades den 29 december 1959.

Ikraftträdande

Artikel 26

§ 1. Efter utväxling av ratifikationshandlingarna skola avtalets bestämmelser tillämpas

a) i Österrike:

 beträffande skatter, som uttagas för tiden efter den 31 december 1958;

b) i Sverige:

 beträffande statlig inkomstskatt och allmän kommunalskatt, som utgå på grund av taxering under kalenderåret 1960 (avseende inkomst under kalenderåret 1959 eller motsvarande räkenskapsår) och senare år;

 beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning efter den 31 december 1958;

 beträffande sjömansskatt, som belöper å tiden efter den 31 december 1958;

 beträffande bevilningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, som belöpa å tiden efter den 31 december 1958;

 beträffande statlig förmögenhetsskatt, som utgår på grund av taxering under kalenderåret 1960 (avseende förmögenhet vid utgången av kalenderåret 1959) och senare år;

 beträffande övriga svenska skatter, som utgå på grund av taxering under kalenderåret 1960 och senare år.

§ 2. Beträffande skatter, vilka uttagas för tiden före tillämpningen av detta avtal, skola tillämpas de bestämmelser, som på grundval av ömsesidighet till undvikande av dubbelbeskattning överenskommits genom notväxlingen den 19 juli 1951 (kompletterad genom notväxlingen den 14 augusti 1956).

Upphörande

Artikel 27

Detta avtal förbliver i kraft, så länge detsamma icke uppsäges av en av staterna. Envar av staterna må — med iakttagande av en uppsägningstid av sex månader — uppsäga avtalet att gälla vid slutet av ett kalenderår. I händelse av sådan uppsägning skall avtalet sista gången tillämpas:

a) i Österrike:

 beträffande skatter, som uttagas för tiden intill den 31 december det kalenderår, till vars slut avtalet uppsagts (uppsägningens år);

b) i Sverige:

 beträffande statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt och allmän kommunalskatt, som utgå på grund av taxering under kalenderåret efter uppsägningens år;

 beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning under uppsägningens år;

beträffande sjömansskatt, som belöper å uppsägningsåret;
 beträffande bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, som belöpa å uppsägningsåret;
 beträffande övriga svenska skatter, som utgå på grund av taxering under kalenderåret efter uppsägningsåret.

 Till bekräftelse härå hava de båda avtalsslutande staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett det samma med sigill.

 Som skedde i Stockholm den 14 maj 1959 i vardera två original-exemplar å svenska och tyska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Östen Undén

Dr. Rudolf Krippel-Redlich-Redensbruck

Lag (1988:1461) om skattefrihet för vissa ersättningar från Österrike;

utfärdad den 1 december 1988.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Ersättningar som utgår enligt den lag som den 23 mars 1988 antogs i Österrike till 50-årsminnet av landets ockupation (Ehrengaben- und Hilfsfondsgesetz) skall vid taxering till statlig eller kommunal inkomstskatt inte utgöra skattepliktig inkomst för mottagaren.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989. Den tillämpas dock även på ersättningar som utbetalats dessförinnan.

På regeringens vägnar

INGVAR CARLSSON

KJELL-OLOF FELDT
(Finansdepartementet)

1.Prop. 1988/89:29, SkU9, rskr. 15.

Proposition om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike

1 Inledning

Prop. 1959:160
s. 24

Historik

Den 19 juli 1951 utväxlades med Österrike noter om provisorisk tillämpning i förhållandet mellan Sverige och detta land av bestämmelserna i 1928 års svensk-tyska avtal för undvikande av dubbelbeskattning (se SFS 1951:739 samt prop. 1951:202). Den 14 augusti 1956 utväxlades skrivelser om visst tillägg till överenskommelsen den 19 juli 1951 (se SFS 1956:449).

Under hösten 1957 aktualiserades från österrikisk sida frågan om att ersätta 1951 års provisoriska reglering med ett dubbelbeskattningsavtal av sedvanlig typ. I anslutning därtill upptogs förhandlingar mellan särskilt utsedda delegationer. Förhandlingarna, som ägde rum i Stockholm under tiden den 5–9 maj och i Wien under tiden den 14–17 juli 1958, fördes å svensk sida av en delegation under ordförandeskap av chefen för finansdepartementets rättsavdelning Carl Åbjörnsson och bestående i övrigt av f.d. skattedirektören K. G. A. Sandström, byråchefen för lagärenden i finansdepartementet Sten Walberg och byråchefen i samma departement Ivan Eckersten. Efter kompletterande skriftväxling nåddes enighet om ett på tyska och svenska språken avfattat förslag till avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Avtalsförslaget — vilket torde få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende — har därefter underställts respektive regeringar för godkännande.

Avtalsförslaget har remitterats till *kammarrätten*, som i sitt yttrande den 18 februari 1959 förklarat sig icke ha funnit något att erinra mot de principer på vilka förslaget är grundat.

1.1 1970 års protokoll

Prop. 1970:126
s. 12

Den 14 maj 1959 slöts mellan Sverige och Österrike ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Avtalet godkändes av riksdagen (prop. 1959: 160, BeU 56, rskr 318) och tillämpades för första gången vid 1960 års taxering (SFS 1960:116 och 117).

¹Förslaget till avtal har här uteslutits. Det vid propositionen fogade avtalet (se prop. 1959:160 s. 2ff; RSV:s *anm.*) överensstämmer med avtalsförslaget utom därutinnan att ombudens namn tillagts i ingressen, att ratifikationsortens namn införts i artikel 25 § 1 samt att, sedan datering och underskrift verkstälts, uppgift därom införts.

Förslag till vissa ändringar i 1959 års avtal framfördes från österrikisk sida under våren 1968. Förslaget föranleddes av att Österrike år 1966 genomfört ny lagstiftning rörande beskattning av bolagsinkomster. Med anledning av det österrikiska förslaget ägde förhandlingar rum mellan särskilt utsedda delegationer i Wien under tiden den 25–29 november 1968. Vid förhandlingarna nåddes enighet om ett på tyska språket avfattat förslag till protokoll rörande ändring i avtalet den 14 maj 1959 mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Genom efterföljande skriftväxling nåddes vidare överenskommelse om en text på svenska språket.

Förslaget till protokoll har remitterats till *kammarrätten*, som förklarar sig inte ha något att erinra mot det. Förslaget torde få fogas som *bilaga*¹ till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Prop. 1970:126
s. 15

Sedan Kungl. Maj:t den 30 januari 1970 uppdragit åt chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del underteckna protokollet rörande ändring i avtalet den 14 maj 1959 mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, har protokollet undertecknats den 6 april 1970.

Prop. 1970:126
s. 16

Protokollet rörande ändring av 1959 års avtal med Österrike har tillkommit på österrikiskt initiativ för att i första hand anpassa avtalets regler om beskattning av utdelning till den nya österrikiska lagstiftningen om beskattning av bolagsinkomster. Efter förslag från svensk sida har i protokollet intagits bl.a. nya bestämmelser som berör metoden för undvikande av dubbelbeskattning. Vid utformningen av de nya bestämmelserna har så långt möjligt de av OECD rekommenderade reglerna för bilaterala dubbelbeskattningsavtal använts som mönster.

1.2 1991 års protokoll

Prop. 1991/92:154
s. 25

Nu gällande avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet mellan Sverige och Österrike slöts den 14 maj 1959 och tillämpades första gången vid 1960 års taxering (prop. 1959:160, BeU 56, rskr 318). Avtalet har härefter ändrats genom ett protokoll som undertecknades den 10 april 1970 (prop. 1970:126, BeU 42, rskr 246).

1. Bilagan har uteslutits här. Det vid propositionen fogade protokollet (*se prop. 1970:126 s. 2ff; RSV:s anm.*) överensstämmer med förslaget utom däri, att ombudens namn tillagts i ingressen, att ratifikationsortens namn införts i art. II § 1 samt att, sedan datering och underskrift verkstälts, uppgift härom införts.

Det nu gällande avtalet är föråldrat i vissa delar och avviker från vad som numera är brukligt i svenska dubbelbeskattningsavtal. Från svensk sida togs därför initiativ till förhandlingar om ett nytt avtal. Vid förhandlingar i Wien den 23 och 24 oktober 1990 var båda delegationerna eniga om att avtalet var starkt föråldrat och att en totalrevision av avtalet borde ske så snart som möjligt. Vissa ändringar som diskuterats vid förhandlingarna bedömdes emellertid vara särskilt angelägna och brådskande. Delegationerna enades därför om att genomföra dessa snarast i form av ett protokoll, medan förhandlingar om en revision av avtalet i dess helhet avsågs inledas senare. Den 24 oktober 1990 paraferades ett förslag till protokoll. Förslaget har därefter översatts till svenska.

Protokollet undertecknades den 5 november 1991. Härefter har ett förslag till lag om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike upprättats inom finansdepartementet. På grund av att de ändringar som överenskommit i protokollet är förhållandevis små har någon remittering av protokollsutkastet inte skett.

2 Lagförslaget

Dubbelbeskattningsavtal införlivas numera i svensk rätt genom lag. Avtalet med Österrike har dock inkorporerats i dess nuvarande lydelse genom kungörelsen (1970:769) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Den föreslagna lagen avses ersätta denna kungörelse.

Lagförslaget består dels av paragraferna 1–4, dels av en bilaga som innehåller den överenskomna texten. Här redovisas paragrafernas innehåll medan avtalets innehåll presenteras i nästa avsnitt.

I förslaget till lag föreskrivs att avtalet i den lydelse detta erhållit genom 1970 och 1991 års protokoll skall gälla som lag här i landet (1 §). Vidare regleras där frågan om avtalets tillämplighet i förhållande till annan skattelag (2 §). I 3 § föreskrivs att i fall då en här bosatt person uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt avtalet skall undantas från svensk skatt eller beskattas endast i Österrike skall inkomsten eller förmögenheten inte tas med vid taxeringen i Sverige. Angående frågan om eventuell progressionsuppräknings, se avsnitt 4 nedan. Enligt 4 § är skattebefrielsen i artikel 10 paragraf 6 i avtalet villkorad av de interna svenska bestämmelserna i 7 § 8 mom. sjätte stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt (SIL). Skattefrihet medges dock alltid för utdelning i den mån den utgörs av inkomst som hade varit

Prop. 1991/92:154
s. 26

Lagen

skattebefriad i Sverige om den hade förvärvats direkt av bolag med hemvist i Sverige. Angående bakgrunden till och tolkningen av bestämmelsen, se avsnitt 3 nedan.

Enligt artikel 3 i protokollet skall detta protokoll ratificeras. Protokollet träder i kraft den första dagen i den tredje månaden som infaller närmast efter den månad då utväxlingen av ratifikationshandlingarna skedde. Det är således inte möjligt att nu avgöra vid vilken tidpunkt protokollet kommer att träda i kraft. I förslaget till lag har därför föreskrivits att lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Kungörelsen som föreslås upphävd innehåller "anvisningar" för avtalets tillämpning. Dessa utgör närmast förklarande upplysningar av ett slag som numera inte ges författningsform.

3 Avtalets innehåll

RSV:s kommentar

Personer som omfattas av avtalet

Enligt artikel 1 § 1 skall avtalet tillämpas på fysiska och juridiska personer, som enligt artikel 2 har hemvist i en eller båda avtalslutande staterna. För att avtalet skall vara tillämpligt på en viss person krävs att denna person omfattas av definitionen av "person med hemvist i en av staterna". Detta innebär att avtalet endast är tillämpligt på fysiska och juridiska personer som enligt den interna lagstiftningen i en avtalslutande stat är oinskränkt skattskyldiga där p.g.a. hemvist, stadigvarande vistelse, verklig ledning eller annat därmed jämförbart förhållande (se RÅ 1987 not 309 och RÅ 1987 ref. 97 och jfr prop. 1991/92:11 om dubbelbeskattningsavtal med Barbados s. 36f). Enbart det förhållandet att en person är skattskyldig i en avtalslutande stat för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet belägen där är således inte tillräckligt för att personen i fråga skall omfattas av avtalet. Exempelvis anses en person inte ha hemvist i Sverige enbart av den anledningen att han skall erlägga kupongskatt för uppburen utdelning eller statlig fastighetsskatt för här i riket belägen fastighet.

Prop. 1959:160 s. 25

Skatter som omfattas av avtalet

Vad beträffar de skatter som inbegripes under det föreslagna avtalet må nämnas att i uppräknningen i art. 1 § 4 å österrikisk sida medtagits nyssnämnda skatter (*det stycke i prop. 1959:160 som avses har utelämnats i detta häfte; RSV:s anm.*). Vad angår de för Sveriges del i sagda paragraf angivna skatterna må framhållas att — i motsats till vad som är fallet beträffande den nu gällande avtalsmässiga regleringen — avtalet avses skola omfatta jämväl de i Sverige utgående bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter.

RSV:s kommentar

Artikel 2 § 1 innehåller en bestämmelse om inkomst som inte behandlas särskilt i artiklarna 3—4 och 6—17. Enligt denna be-

Annan inkomst

stämmelse skall sådan inkomst beskattas endast i inkomsttagarens hemviststat. Regeln omfattar inkomster som inte uttryckligen behandlats i nämnda artiklar, t.ex. vissa slag av periodiskt understöd, inkomst från källa som inte uttryckligen behandlas i artiklarna 3—4 eller 6—17 samt inkomst från tredje stat. Under bestämmelsen i artikel 2 § 1 faller också sådana realisationsvinster som inte omfattas av bestämmelserna i artikel 3 § 2, artikel 4 § 3, artikel 8, artikel 9 § 3 respektive artikel 11 § 2.

**Prop. 1959:160
s. 26**

Såsom angivits i samband med anmälan den 20 mars 1959 av förslag till nytt dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland antogs den 11 juli 1958 av rådet för organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete (OEEC) vissa rekommendationer i fråga om dubbelbeskattning innehållande bl.a. förslag till avtalsbestämmelser avseende vad som förstås med uttrycken »skatterättsligt hemvist» och »fast driftställe». Dessa förslag har beaktats i det nu föreliggande förslaget till avtal med Österrike och bestämmelserna i fråga återfinns vad avser *skatterättsligt hemvist* i art. 2 §§ 2—4 och beträffande *fast driftställe* i art. 5 av avtalsförslaget. Vad angår innehållet i dessa bestämmelser torde få hänvisas till den redogörelse som lämnats i anslutning till nyssnämnda avtal med Förbundsrepubliken Tyskland (*se nedan; RSV:s anm.*). Även den i det föregående angivna artikel 1 av förslaget till avtal med Österrike, avseende vilka skatter som omfattas av dubbelbeskattningsavtalet, har utformats i nära anslutning till de av OEEC genom rekommendationerna den 11 juli framlagda förslagen. Förutom bestämmelser i nu angivna hänseenden innehåller nämnda rekommendationer förslag till bestämmelser rörande icke-diskriminering i skattehänseende med hänsyn till medborgarskap eller av liknande grunder. I det nu föreliggande avtalsförslaget har ur berörda synpunkter regler intagits endast om förmögenhetsbeskattning i fråga om juridisk person (art. 18 § 4), då en reglering av diskriminationsproblemet i övrigt ej nu ansetts påkallad i förhållandet mellan Sverige och Österrike.

**Prop. 1959:157
s. 26; skatteavtalet
med Förbunds-
republiken Tysk-
land**

Såsom nyss antytts har vid utarbetandet av det nu föreliggande avtalsförslaget även beaktats vissa av *OEEC:s ministerråd antagna rekommendationer på dubbelbeskattningsens område*. Dessa rekommendationer har tillkommit på förslag av en av ministerrådet genom beslut den 16 mars 1956 tillsatt skattekommitté (Fiscal Committee). Kommittén har huvudsakligen till uppgift att framlägga förslag till bestämmelser om undvikande av dubbelbeskattning att intagas i avtal på detta område som ingås mellan medlemsstaterna i OEEC. Bland medlemsstaterna har på olika håll ett starkt behov av enhetliga bestämmelser rörande dubbelbeskattning gjort sig gällande och kommittén, i vars arbete

Prop. 1959:157
s. 27

man jämväl från svensk sida allt sedan dess början deltagit, avser att inom loppet av några år utarbeta och framlägga ett så fullständigt förslag som möjligt till avtal om undvikande av dubbelbeskattning på såväl inkomst- som förmögenhetsbeskattningens område. Under föregående år avgav skattekommittén en rapport med förslag till avtalsbestämmelser i följande hänseenden: 1) vilka skatter, som skall inbegripas under dubbelbeskattningsavtalet, 2) vad som förstås med uttrycket »fast driftställe», 3) vad som förstås med uttrycket »skatterättsligt hemvist» samt 4) icke-diskriminering i skattehänseende med hänsyn till medborgarskap eller av liknande grunder. Kommitténs rapport offentliggjordes av OEEC i september 1958 under titeln »The Elimination of double taxation». Till de föreslagna bestämmelserna fogades vissa kommentarer om vilka enighet uppnåtts inom kommittén och som avses skola vara vägledande vid bestämmelsernas tillämpning.

De föreslagna bestämmelserna (artiklarna) lades, såsom förut angivits, till grund för en rekommendation av OEEC:s minister-råd den 11 juli 1958. Medlemsregeringarna anmodades därvid att antaga desamma då nya bilaterala dubbelbeskattningsavtal ingås eller då äldre avtal revideras. Samtidigt uppmanades medlemsregeringarna att underrätta organisationen om dylika avtal ävensom ange huruvida rekommendationen följts.

Hemvistreglerna

Bestämmelsen rörande »skatterättsligt hemvist», som återfinns i artikel 3 § 1 av avtalsförslaget (*artikel 2 §§ 2 och 3 i skatteavtalet med Österrike; RSV:s anm.*), innebär i viss mån en omläggning i förhållande till de tidigare ingångna avtalen med västeuropeiska stater (med undantag av Storbritannien). De nu gällande avtalen med dessa stater, inbegripet det svensk-tyska avtalet, innehåller en i och för sig uttömmande reglering av uttrycken »hemvist» eller »bosättning». Dock må påpekas att de ifrågakvarande bestämmelserna ansetts praktiskt taget genomgående motsvara de föreskrifter om bosättning som återfinnes i den svenska kommunalskattelagen. Enligt den nu föreslagna avtalsbestämmelsen avses uttrycket »hemvist» skola i första hand helt följa den interna skattelagstiftningens regler (art. 3 § 1 a)). Då genom ett dylikt förfarande »dubbelt hemvist» eller »dubbel bosättning» kan bli resultatet — d. v. s. den skattskyldige kan enligt den interna lagstiftningen i den ena avtalsslutande staten anses äga hemvist i denna stat och samtidigt enligt den interna lagstiftningen i den andra staten anses äga hemvist i denna andra stat — har särskilda föreskrifter varit erforderliga för att lösa denna konfliktsituation. Dessa föreskrifter, som återfinnes i artikel 3 § 1 punkterna b) och c) (*artikel 2 § 3 i skatteavtalet med Österrike; RSV:s anm.*), överensstämmer i huvudsak med motsvarande föreskrifter i gällande svenska

Prop. 1959:157
s. 28

Dubbelt hemvist

dubbelbeskattningsavtal.

RSV:s kommentar

Bestämmelserna i denna artikel är enligt artikel 3 § 1 endast tillämpliga då den fasta egendomen är belägen i en avtalsslutande stat och ägaren har hemvist i den andra avtalsslutande staten. Är den fasta egendomen belägen i den stat där ägaren har hemvist eller i tredje stat tillämpas i stället bestämmelsen i artikel 2 § 1.

Fast egendom

Inkomst av rörelse

Artikel 4 innehåller regler om beskattning av rörelseinkomst. Sådan inkomst beskattas enligt huvudregeln i § 1 endast i den stat där företaget är hemmahörande. Om företaget bedriver rörelse från fast driftställe i den andra staten, får inkomst som är hänförlig till driftstället beskattas i denna stat. Begreppet "inkomst av rörelse" i denna artikel överensstämmer inte med begreppet "inkomst av näringsverksamhet" i intern svensk rätt. Om t.ex. ett svenskt aktiebolag erhåller utdelning, ränta eller royaltys från Österrike är inte denna artikel tillämplig på dessa inkomster, utan skall beskattningsrätten fördelas med tillämpning av artikel 9, 10 respektive 10 A. Vid beskattningen i Sverige utgör dock dessa inkomster inkomst av näringsverksamhet.

**Prop. 1959:157
s. 27; skatteavtalet
med Förbunds-
republiken Tysk-
land**

Fast driftställe

Från OEEC:s skattekommittés sida har ett förenhetligande och största möjliga förenkling av bestämmelsen om »fast driftställe» ansetts vara av särskild vikt med hänsyn till dess betydelse för de kommersiella förbindelserna mellan medlemsstaterna. Denna bestämmelse användes nämligen i avtalen i första hand för att fastställa när skattskyldighet för ett rörelseidkande företag uppkommer för rörelse som företaget bedrivit i den andra avtalsslutande staten. Bestämmelsen ifråga, som återfinnes i artikel 3 § 3 av det nu föreliggande förslaget till avtal mellan Sverige och Förbundsrepubliken (*artikel 5 i skatteavtalet med Österrike; RSV:s anm.*), överensstämmer i huvudsak med motsvarande bestämmelse i flertalet av de dubbelbeskattningsavtal Sverige tidigare ingått. Anmärkas må dock att i motsats till vad som är fallet i en del svenska avtal en agent ej behandlas som fast driftställe för det exporterande företaget endast av den anledningen att han förfogar över ett varulager, från vilket han regelbundet effektuerar order för företagets räkning.

RSV:s kommentar

Artikel 5 § 2 innehåller en icke uttömmande uppräkningslista av exempel som vart och ett kan utgöra fast driftställe. Dessa exempel måste dock ses mot bakgrund av den allmänna definitionen i § 1 av uttrycket "fast driftställe". För att ett fast driftställe skall föreligga krävs att en plats för affärsverksamhet finns, att denna plats är stadigvarande samt att företaget bedriver affärsverksamhet från denna plats. Om t.ex. en filial skall anses som fast driftställe måste alltså de i § 1 uppställda villkoren vara uppfyllda.

RSV:s kommentar

Artikel 6 innehåller en allmän regel om omräkning av vinstfördelningen mellan företag i intressegemenskap. För Sveriges del kan omräkning vid taxering ske enligt 43 § 1 mom. KL (jfr de särskilda anvisningarna till art. 6 i numera upphävda SFS 1970:769).

**Företag i intresse-
gemenskap**

Sjö- och luftfart

Beskattning av inkomst av sjö- och luftfart i internationell trafik sker inte enligt reglerna i artikel 4 utan enligt de särskilda reglerna i artikel 7. Enligt § 1 beskattas dessa inkomster endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

**Avyttring av andel
i Kapitalgesell-
schaft**

Vinst som fysisk eller juridisk person med hemvist i Österrike förvärvar genom avyttring av aktie eller andel som avses i artikel 8 beskattas i Sverige endast om vinsten förvärvas genom fast driftställe som inkomsttagaren har i Sverige. Vinst som fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige förvärvar genom avyttring av aktie eller andel som avses i artikel 8 beskattas här. Österrikisk skatt får tas ut på vinsten om denna förvärvats genom fast driftställe som inkomsttagaren har i Österrike. I sådant fall sätts den svenska skatten på vinsten ned enligt artikel 20 § 1 genom avräkning av den österrikiska skatt som påförts vinsten (jfr de särskilda anvisningarna till artikel 8 i numera upphävda SFS 1970:769).

**Prop. 1959:160
s. 26**

... Enligt art. 9 § 2 skall emellertid i visst fall tillämpas den s.k. avräkningsmetoden (credit of tax systemet), vilken för Sveriges del kommit till användning i begränsad utsträckning i ett flertal tidigare ingångna avtal. Bestämmelsen i art. 9 § 2 innebär följande.

Royalty

Jämlikt huvudregeln i art. 9 § 1 skall *royalty*, som utbetalas såsom ersättning för nyttjande av författar- och förlagsrätt, patent, mönster eller dylikt, beskattas i den stat där inkomsttagaren äger hemvist och således vara undantagen från beskattning i den stat, varifrån royaltyn härrör (källstaten). Enligt bestämmelsen i § 2 av samma artikel skall dock källstaten vara bibehållen vid rätt att beskatta royaltyn i sådant fall då densamma utbetalas av ett aktiebolag eller annat bolag, vars delägare icke personligen ansvarar för bolagets förpliktelser, till en person som äger mer än halva aktie- eller insatskapitalet i det utbetalande bolaget. Beskattningsrätten i källstaten avses emellertid skola begränsas till 10 procent av royaltyns bruttobelopp. I syfte att undvika dubbelbeskattning även i dessa fall föreslås att den i källstaten uttagna skatten skall få avräknas å den skatt, som inkomsttagaren har att erlagga för royaltyn i den stat där han äger hemvist. I likhet med vad som skett i motsvarande fall i fråga om tidigare ingångna dubbelbeskattningsavtal bör vid tillämpningen av denna bestämmelse — då den som uppbär royaltyn har hemvist i Sverige — gälla att den österrikiska skatten skall i första hand avräknas mot den

**Prop. 1959:160
s. 27**

statliga inkomstskatten och att avräkning å den kommunala inkomstskatten skall ske endast om den statliga inkomstskatten ej förslår för avräkningen. Då royaltyn ifråga utbetalas från Sverige synes — när den svenska skatt som belöper å royaltyn överstiger 10 procent av royaltyns bruttobelopp — på motsvarande sätt erforderlig nedsättning böra göras i första hand av den statliga inkomstskatten. Föreskrifter av angiven innebörd bör intagas i blivande tillämpningskungörelse rörande avtalet.

RSV:s kommentar

Artikel 9 behandlar endast royalty som härrör från en avtalslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalslutande staten (§§ 1 och 2). Artikeln är således inte tillämplig i fråga om royalty som har källa i tredje stat eller på royalty från en avtalslutande stat som betalas till en person med hemvist i denna stat. I sådana fall tillämpas i stället bestämmelserna i artikel 2 § 1.

**Prop. 1970:126
s. 16**

Utdelning

Beträffande beskattning av bl.a. utdelning gäller enligt 1959 års avtal som huvudregel att endast inkomsttagarens hemviststat får beskatta inkomsten (art. 10 § 1 jämförd med art. 20 § 1). Den stat där det utdelande bolaget har hemvist (källstaten) får visserligen ta ut skatt på utdelningen vid utbetalningen men hela den innehållna skatten skall på ansökan restitueras (art. 10 § 2). Har inkomsttagaren fast driftställe i källstaten tillkommer dock beskattningsrätten denna stat (art. 10 § 1). I sådant fall får mottagarens hemviststat inte beskatta inkomsten (art. 20 § 1).

Genom art. I punkt 4 i protokollet (1970 års; RSV:s anm.) infördes nu i art. 10 i avtalet nya regler för beskattning av utdelning. Bestämmelserna i art. 10 om beskattning av ränta överförs i sak oförändrade till en ny art. 10 A.

Som huvudregel gäller även enligt den nya lydelsen av art. 10 § 1 att utdelning får beskattas i inkomsttagarens hemviststat. Mot bakgrund av att utdelad bolagsvinst enligt Österrikes nya lagstiftning beskattas efter endast halva den annars tillämpliga skattesatsen har på förslag från österrikisk sida källstaten genom art. 10 § 2 tillagts en begränsad beskattningsrätt. Den stat i vilken det utbetalande bolaget har hemvist får sålunda enligt sin egen lagstiftning beskatta utdelningen men skattesatsen får inte överstiga 10 % av utdelningens bruttobelopp. Som framgår av art. 10 § 7 gäller dock liksom hittills inte någon begränsning i källstatens beskattningsrätt i de fall då utdelningen utgör avkastning på kapital som inkomsttagaren investerat i fast driftställe i källstaten. För skatt som erlagts i källstaten erhåller den skattskyldige kompensation vid beskattningen i hemviststaten genom skatteavräkning enligt de nya bestämmelserna i art. 20 § 1 i avtalet (art. I punkt II i

Prop. 1991/92:154
s. 26

protokollet).

I artikel 10 paragraf 2 i avtalet, som behandlar beskattning av utdelning, har vidtagits vissa ändringar i förhållande till gällande lydelse av avtalet, enligt vilken källskatten inte får överstiga 10 % av utdelningens bruttobelopp. I protokollet (*1991 års; RSV:s anm.*) anges nu att skatten inte får överstiga 5 % av utdelningens bruttobelopp om den som har rätt till utdelningen är ett bolag som direkt behärskar minst 25 % av det utdelande bolagets kapital. I andra fall får skatten inte överstiga 10 %. Ändringen har tillkommit mot bakgrund av den Europeiska Gemenskapens direktiv, "the Parent-Subsidiary Directive", enligt vilket källskatt inte får tas ut om mottagaren är ett bolag som innehar minst 25 % av det utdelande bolagets kapital. Ändringen ansluter också till de principer som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) rekommenderat för bilaterala dubbelbeskattningsavtal ("Model Double Taxation Convention on Income and on Capital", 1977).

Prop. 1959:160
s. 27

Vad särskilt beträffar aktieutdelning må vidare nämnas att i förslaget (art. 10 § 6) intagits bestämmelser av innebörd att aktiebolag och andra bolag, vars delägare icke personligen ansvarar för bolagets förpliktelser, blir frikallade från beskattning för utdelningar från annat sådant bolag i samma utsträckning och på samma villkor som gäller enligt den interna lagstiftningen för utdelning från annat inhemskt bolag. Motsvarande bestämmelse har intagits i ett flertal dubbelbeskattningsavtal som Sverige ingått under senare år.

Prop. 1970:126
s. 17

**Skattefrihet för
utdelning**

Beträffande utdelning mellan bolag innehåller protokollet (*1970 års; RSV:s anm.*) liksom gällande avtal särskilda regler som har till syfte att förhindra kedjebeskattnings av bolagsvinst. Utdelning från ett bolag i den ena staten till ett bolag med hemvist i den andra staten skall således enligt art. 10 § 6 i avtalet vara undantagen från beskattning i den senare staten under de förutsättningar som där gäller för befrielse från skatt på utdelning mellan inhemska bolag. På grund av den nya definitionen i art. 10 § 8 andra stycket kommer, i motsats till vad som nu gäller, skattebefrielsen enligt art. 10 § 6 att omfatta även utdelning, som utbetalas från Österrike till svensk ekonomisk förening. De svenska bestämmelser som avses i art. 10 § 6 finns i 54 § kommunalskattelagen (1928:370) (54 § ändrad senast 1969:749) och 7 § förordningen (1947:576) om statlig inkomstskatt (*numera 7 § 8 mom. SIL; RSV:s anm.*). Österrikisk lagstiftning innehåller som jag tidigare nämnt liknande bestämmelser.

Prop. 1991/92:154
s. 26

Det nya villkoret för skattebefrielse för mottagen utdelning i artikel 10 paragraf 6 i avtalet är föranlett av vissa bestämmelser i Österrikes lagstiftning, som gör det möjligt för österrikiska

Prop. 1991/92:154
s. 27

holdingbolag att skattefritt mottaga utdelning från utlandet bestående av obeskattade eller lågt beskattade vinstmedel och där efter vidareutdela dessa till moderbolaget i Sverige efter avdrag endast för källskatt. För att förhindra att ett sådant förfarande medför skattefrihet i Sverige för mottagen utdelning enades parterna vid förhandlingarna om att skattefriheten i denna paragraf skulle villkoras av bestämmelserna i 7 § 8 mom. sjätte stycket SIL. Detta innebär att utdelning som utbetalas av ett bolag i Österrike till ett bolag i Sverige är undantagen från beskattning i Sverige endast om de förutsättningar som anges i 7 § 8 mom. sjätte stycket SIL är uppfyllda. Skattebefrielse bör dock alltid medges för utdelning som utgörs av inkomst som hade varit skattefri i Sverige om den hade förvärvats direkt av bolaget med hemvist i Sverige. Denna typ av bestämmelser brukar regelmässigt förekomma i dubbelbeskattningsavtal med andra länder och det är lämpligt att motsvarande regler även gäller beträffande utdelning från österrikiska bolag.

Restitution av skatt enligt art. 10 § 3 kan givetvis även erhållas i den mån uttagen källskatt överstiger 5 % av utdelningens bruttobelopp.

Prop. 1970:126
s. 17

**Beskicknings-
personal**

Art. 10 § 5 i dess nya lydelse upptar utan ändring i sak de bestämmelser om beskattning av beskickningspersonal m. fl. som finns i art. 10 § 4 i gällande avtal. Definitionen av begreppet "utdelning" i art. 10 § 8 överensstämmer likaledes i sak med gällande bestämmelser men har utformats i närmare anslutning till OECD:s rekommendation. Bestämmelsen i art. 10 § 9, som inte har någon motsvarighet i gällande avtal, har hämtats från OECD:s mönsteravtal.

RSV:s kommentar

Bestämmelserna i denna artikel är inte tillämpliga på utdelning från bolag med hemvist i tredje stat eller då det utdelande bolaget och mottagaren av utdelningen har hemvist i samma stat. I nu angivna fall tillämpas i stället bestämmelserna i artikel 2 § 1. Observera också att artikeln inte innehåller några bestämmelser om hur beskattningen i källstaten skall ske. Det står således källstaten fritt att tillämpa sin egen lagstiftning och att ta ut skatten t.ex. genom avdrag vid källan eller genom taxering. Huruvida Sverige såsom källstat skall ta ut kupongskatt på utdelning eller inkomstbeskatta den enligt SIL är således något som skall bedömas med utgångspunkt i intern svensk lagstiftning. Avtalets hemvistregler har alltså inte någon betydelse vid denna bedömning.

**Prop. 1970:126
s. 17**

Ränta

Bestämmelserna om beskattning av ränta i den nya art. 10 A överensstämmer som jag tidigare nämnt i sak med nuvarande regler. Enligt art. 10 A § 1 gäller således fortfarande som huvudregel att ränta får beskattas endast i inkomsttagarens hemviststat. Vid utbetalningen av räntan får visserligen skatteavdrag ske i källstaten men hela den innehållna skatten skall på ansökan restitueras. Har ränta förvärvats genom fast driftställe i källstaten gäller dock ingen begränsning i denna stats beskattningsrätt. För skatt i källstaten får inkomsttagaren i sådant fall kompensation vid beskattningen i sin hemviststat genom skatteavräkning enligt de nya bestämmelserna i art. 20 § 1 (art. I punkt 11 i protokollet [1970 års; RSV:s anm.]). Definitionen av uttrycket "ränta" i art. 10 A § 3 och regeln i art. 10 A § 4 bygger på OECD:s rekommendation.

RSV:s kommentar

Artikel 10 A behandlar endast ränta som härrör från en avtalslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalslutande staten. Artikeln är inte tillämplig i fråga om ränta som har källa i tredje stat eller på ränta från en avtalslutande stat som betalas till en person med hemvist i denna stat. I sådana fall tillämpas i stället bestämmelserna i artikel 2 § 1.

Fritt yrke

Enligt artikel 11 beskattas inkomst som fysisk person förvärvar av fritt yrke i regel endast där yrkesutövaren har hemvist. Utövas verksamheten från en stadigvarande anordning som regelmässigt står till hans förfogande i den andra staten får dock inkomsten beskattas i verksamhetsstaten. Innebörden av uttrycket "fritt yrke" belyses i punkt 2 med några typiska exempel. Denna uppräkningslista är endast exemplifierande och inte uttömmande. Det bör observeras att denna artikel behandlar "självständigt bedriven förverksverksamhet". Artikeln skall sålunda inte tillämpas när fråga är om anställning, t.ex. läkare som tjänstgör som anställd tjänsteläkare eller ingenjör som är anställd i ett av honom ägt aktiebolag. Artikeln är inte heller tillämplig på sådan självständig verksamhet som artister eller idrottsmän bedriver, utan deras verksamhet omfattas av artikel 14.

**Prop. 1970:126
s. 17**

Styrelsearvode

Genom art. I punkt 6 i protokollet (1970 års; RSV:s anm.) har bestämmelsen om beskattning av styrelsearvoden i avtalets art. 12 erhållit ändrad lydelse. Enligt den nuvarande lydelsen får sådant arvode beskattas i styrelseledamotens hemviststat medan den stat där bolagets verkliga ledning är belägen samtidigt får ta ut särskild skatt på arvodet om sådan förekommer (i Österrike s.k. Aufsichtsratsabgabe). Bestämmelsen medför att styrelsearvode från svenskt bolag till mottagare i Österrike f.n. inte får beskattas i Sverige. Den dubbelbeskattning som enligt nuvarande regler uppkommer vid utbetalning av styrelsearvode från Österrike till mottagare i Sverige har visserligen kunnat lindras genom att den

**Prop. 1970:126
s. 18**

skattskyldige erhållit omkostnadsavdrag här för den särskilda skatt som uttagits i Österrike men dubbelbeskattningen har dock inte kunnat helt undanröjas. Den nya lydelsen av art. 12 ansluter närmare till OECD:s rekommendation. I fråga om styrelsearvode som utbetalas från Österrike till mottagare i Sverige innebär den nya lydelsen av art. 12 sammanställd med de nya bestämmelserna i art. 20 i avtalet (art. I punkt 11 i protokollet [1970 års; RSV:s anm.] att Österrike liksom hittills får ta ut sin särskilda skatt på styrelsearvoden men att mottagaren i Sverige till skillnad från vad som nu gäller erhåller avräkning för denna skatt från den svenska skatten på arvodet. Utbetalas styrelsearvode från svenskt bolag till mottagare i Österrike får svensk skatt tas ut varvid mottagaren erhåller skatteavräkning i Österrike.

RSV:s kommentar

Styrelsearvoden eller liknande ersättning får enligt artikel 12 beskattas i den stat där bolaget i fråga har hemvist. Enligt reglerna i SINK äger Sverige beskatta styrelsearvoden som svenska bolag betalar till i utlandet bosatt styrelseledamot oavsett om denne bevistat mötet eller inte.

Enskild tjänst

Artikel 13 behandlar beskattning av inkomst av enskild tjänst. Sådan inkomst får enligt § 1 i princip beskattas i den stat där arbetet utförs. Undantag från denna regel gäller vid viss korttidsanställning under de förutsättningar som anges i punkt 2. I sådana fall sker beskattning endast i inkomsttagarens hemviststat. Artikeln innehåller också särskilda regler för anställda ombord på luftfartyg (§ 2 b) respektive skepp (§ 3) samt för studerande vid högskola etc. (§ 4). När det gäller beräkningen av den i § 2 a angivna 183-dagarsperioden sägs i punkt 5 i kommentaren till artikel 15 i OECD:s modellavtal från år 1992 att man endast skall ta med de dagar som arbetstagaren i fråga rent faktiskt befunnit sig i arbetsstaten. Del av dag räknas som hel dag. I vistelsetiden inräknas ankomstdag, avresedag och andra dagar som tillbringas i arbetsstaten, inklusive lördagar och söndagar samt helgdagar, semestrar och sjukdagar. Vid beräkningen skall däremot inte mellanlandningar eller genomresa vid transport mellan två andra länder tas med. Inte heller inräknas sådana dagar som den skattskyldige tillbringar i arbetsstaten pga. akut sjukdom eller olycksfall som inträffar när han står i begrepp att återvända till bosättningslandet.

Artister och idrottsmän

Inkomst som skådespelare, artister, musiker, idrottsmän och därmed jämförliga yrkesutövare förvärvar genom sin yrkesverksamhet får enligt artikel 14 beskattas i den stat där verksamheten utövas. Detta gäller oavsett om inkomsten förvärvats under utövande av fritt yrke eller på grund av anställning. I utlandet bosatta artister och idrottsmän samt i utlandet hemmahörande

artistföretag och arrangörer beskattas i Sverige enligt reglerna i LSI. Beskattningsmyndighet är i dessa fall Skattemyndigheten i Kopparbergs län, Särskilda skattekontoret, 771 83 Ludvika.

RSV:s kommentar

Pension på grund av enskild tjänst beskattas enligt artikel 15 endast i den stat där inkomsttagaren har hemvist.

Offentlig tjänst

Löner, pensioner och liknande ersättningar, som någon av staterna eller kommun eller annan offentligrättslig juridisk person i någon av staterna utbetalar till person med hemvist i den andra staten för arbete som utförts i allmän tjänst, beskattas enligt artikel 16 § 1 endast i den stat som betalar ut ersättningen. Motsvarande gäller belopp som utbetalas enligt den förstnämnda statens bestämmelser om allmän socialförsäkring. Bestämmelserna i artikel 16 § 1 tillämpas emellertid inte om inkomsttagaren är medborgare i hemviststaten (§ 2 a) eller om ersättningen utbetalas för tjänster utförda i samband med rörelse som den förstnämnda staten bedrivit i förvärvssyfte (§ 2 b). I de i § 2 angivna fallen beskattas ersättningen som inkomst av enskild tjänst (artikel 13) (jfr de särskilda anvisningarna till artikel 16 i numera upphävda SFS 1970:769).

Studerande etc.

Enligt artikel 17 undantas under vissa förutsättningar belopp som studerande etc. — som vistas i en av de avtalslutande staterna uteslutande i studie- eller utbildningssyfte — erhåller för sitt underhåll, sina studier eller sin utbildning från skatt i denna stat om beloppen i fråga härrör från källa utanför denna stat.

Förmögenhet

Artikel 18 behandlar förmögenhetsbeskattning. Paragraf 1 jämförd med artikel 20 innebär att fast egendom som avses i artikel 3 § 1, samt egendom hänförlig till fast driftställe som avses i artikel 4 § 1 eller till stadigvarande anordning som avses i artikel 11 § 1 får beskattas i den stat där den fasta egendomen, driftstället eller den stadigvarande anordningen är belägen. Har den skattskyldige hemvist i den andra staten, får egendomen beskattas även där, men den förmögenhetsskatt som tas ut i den förstnämnda staten skall avräknas från hemviststatens förmögenhetsskatt enligt artikel 20 § 1. Egendom hänförlig till rörelse som avses i artikel 7, beskattas däremot endast i den stat där företagets verkliga ledning är belägen (artikel 20 § 2). Annan egendom än som avses i artikel 18 § 1 beskattas enligt § 2 endast i ägarens hemviststat. Av § 4 följer att ett österrikiskt bolag inte får påföras förmögenhetsskatt i Sverige. Bestämmelsen innebär ett undantag från regeln i 6 § 1 mom. 1 st. c SFL (jfr de särskilda anvisningarna till artikel 18 i numera upphävda SFS 1970:769).

Dödsbo

Bestämmelserna i artikel 19 rörande oskiftat dödsbo innebär bl.a. följande. Oskiftat dödsbo åtnjuter nedsättning av eller befrielse från svensk skatt på inkomst eller förmögenhet, som belöper

på dödsbodelägare med hemvist i Österrike, i den utsträckning skattenedsättning eller skattebefrielse enligt avtalet skulle ha ägt rum för dödsbodelägaren om denne själv uppburit inkomsten eller innehaft förmögenheten. Om skyldighet att erlägga svensk skatt på aktieutdelning åligger oskiftat dödsbo, skall således skatten begränsas enligt artikel 10 § 2 i den mån utdelningen belöper på dödsbodelägare med hemvist i Österrike, såvida inte aktierna i fråga äger verkligt samband med fast driftställe som dödsboet har i Sverige (jfr de särskilda anvisningarna till artikel 19 i numera upphävda SFS 1970:769).

Prop. 1970:126
s. 16

Art. I punkterna 1—3 och 7—10 i protokollet (1970 års; RSV:s *anm.*) upptar ändringar i art. 2 § 1, art. 8, art. 9 §§ 1 och 2, art. 14 och 15, art. 16 § 1 och art. 18 § 2 i avtalet. Ändringarna är av formell natur och har föranletts av att båda staterna avser att övergå till att tillämpa credit of tax (avräkning av skatt) som huvudmetod för undvikande av dubbelbeskattning (art. I punkt 11 i protokollet).

Prop. 1970:126
s. 18

Metodartikeln

Art. I punkt 11 i protokollet (1970 års; RSV:s *anm.*) innehåller nya bestämmelser om metoden för undvikande av dubbelbeskattning. Enligt gällande avtal tillämpar båda staterna i princip den s.k. exempt-metoden, som innebär att om den ena staten erhållit beskattningsrätten enligt avtalet den andra staten skall avstå från sitt skatteanspråk. Enligt art. 20 § 1 i dess nya lydelse skall båda staterna tillämpa credit of tax-metoden som huvudprincip för undvikande av dubbelbeskattning. Enligt denna metod skall skattskyldig med hemvist i den ena staten taxeras där i vanlig ordning även för inkomst eller förmögenhetstillgång som enligt avtalet får beskattas i den andra staten. Från skatten i hemviststaten skall emellertid avräknas den skatt som den skattskyldige enligt bestämmelse i avtalet erlagt i den andra staten på sådan inkomst eller förmögenhet. Från credit of tax-förfarandet undantas enligt art. 20 § 2 inkomst av sjöfart eller luftfart i internationell trafik och förmögenhet som nedlagts i sådan verksamhet. Vidare undantas lön, pension och liknande ersättning som utbetalas av någondera staten samt belopp som utgår enligt bestämmelser om socialförsäkring. Beträffande nämnda inkomstslag och förmögenhetstillgångar skall således alltså exempt-metoden tillämpas.

Prop. 1959:160
s. 27

Ikraftträdande

Prop. 1959:160
s. 28

I fråga om *ikraftträdandet* av det nya avtalet, som enligt art. 25 skall ratificeras, föreslås (art. 26) att detsamma skall för Sveriges del tillämpas för första gången vid 1960 års taxering, d.v.s. i princip för inkomst som uppburits under 1959, och för Österrikes vidkommande för motsvarande inkomstår. Vad beträffar tiden före det nya avtalets ikraftträdande konstateras i art. 26 § 2 att den genom notväxlingen den 19 juli 1951 överenskomna provisoriska regleringen skall äga tillämpning. Jämlikt art. 27 gäller det nya

avtalet utan tidsbegränsning men kan uppsägas till kalenderårsskifte med iakttagande av en uppsägningstid av sex månader.

RSV:s kommentar

Informationsutbyte

Artikel 23 innehåller bestämmelser om utbyte av upplysningar i skattefrågor mellan de båda staterna. Sådant informationsutbyte handhas på svensk sida av RSV [se 3 § 2 st. 2. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden]. Enligt 3 § förordningen (1990:320) om ömsesidig handräckning i skatteärenden skall vidare en svensk myndighet som vid utredning i ett svenskt skatteärende finner uppgift som kan antas beröra något skatteärende i en främmande stat snarast anmäla detta till RSV.

**Prop. 1991/92:154
s. 27**

4 Progressionsuppräknig

I fråga om inkomst och förmögenhet som skall undantas från svensk skatt eller beskattas endast i Österrike har Sverige enligt en progressionsregel i avtalet rätt att höja skatteuttaget på denna persons övriga inkomster resp. förmögenhet. Sverige har tidigare i förhållande till de nordiska länderna avstått från att utnyttja den möjlighet till progressionsuppräknig som ges i dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna. Skälen härtill var bl.a. den minskade arbetsbördan för skattemyndigheterna och den förenkling av regelsystemet som ett slopande av progressionsuppräknigen innebär. Dessa skäl motiverar även ett slopande av progressionsuppräknigen i förhållande till Österrike. En ytterligare synpunkt är att det i avtalet med Österrike är ett fåtal inkomster resp. tillgångar som Sverige tillämpar exempt-metoden på. Detta innebär att det bortfall av skatt som blir följderna av en slopad progressionsuppräknig torde vara helt försumbar ur statsfinansiell synpunkt.

Prop. 1988/89:29
s. 3

Proposition om skattefrihet för vissa ersättningar från Österrike

1 Inledning

Den 23 mars 1988 antogs en lag i Österrike med anledning av 50-årsminnet av landets ockupation enligt vilken gåvor och bidrag till motståndskämpar och offer för politisk förföljelse kommer att utbetalas (Ehrengaben- und Hilfsfondsgesetz). Dessa ersättningar är enligt samma lag skattebefriade i Österrike.

Jag avser nu ta upp frågan om den skattemässiga behandlingen i Sverige av belopp som utbetalas enligt denna österrikiska lag.

2 Överväganden och förslag

Riksorganisationen för svenska nazioffer av österrikisk härkomst har anhängit om skattefrihet för de belopp som kommer att utbetalas från Österrike i enlighet med den lag som den 23 mars 1988 antogs i Österrike till 50-årsminnet av landets ockupation (Ehrengaben- und Hilfsfondsgesetz).

Redan enligt gällande rätt (SFS 1965:29) skall ersättning som utgått på grund av särskild lagstiftning i främmande stat om ersättning till offer för nationalsocialistisk förföljelse inte utgöra skattepliktig inkomst här i riket. Detta gäller också ersättning av medel vilka Förbundsrepubliken Tyskland överlämnat till annan stat till förmån för den som utsatts för sådan förföljelse. Någon beskattning av detta slags ersättningar har av humanitära skäl inte ansetts böra ske.

Enligt den nya österrikiska lagen skall gåvor, vilka är av engångskaraktär, utbetalas till f.d. motståndskämpar och till offer för politisk förföljelse. Vidare skall en fond inrättas från vilken ersättningar skall kunna erhållas av samma kategorier av mottagare samt av vissa organisationer som bildats för att tillvarata dessa personers intressen. Eftersom de ifrågavarande ersättningarna utgår på delvis annan grund och till andra mottagare torde nu gällande lagstiftning endast delvis vara tillämplig beträffande dessa.

Ersättningarnas karaktär talar enligt min uppfattning för att ersättningarna i likhet med vad som gäller ersättning som utgått på grund av särskild lagstiftning i främmande stat om ersättning till offer för nationalsocialistisk förföljelse, inte bör beskattas. Skattefriheten bör regleras i en särskild lag.

Prop. 1988/89:29 s.
4

3 Ikraftträdande

Gåvor och ersättningar ur fonden har varit öppna för ansökan under 1988. Det kan därför inte uteslutas att belopp utbetalats redan under innevarande år. Frågan om beskattning torde därför kunna aktualiseras redan vid 1989 års taxering. De nya bestämmelserna bör därför göras tillämpliga så snart som möjligt. Det finns inget hinder mot att låta skattefriheten avse utbetalningar som skett före ikraftträdandet.